

Jakab Ibolya Shanti

Tibet

Éjszaka a lélek vándorútra indul,
tapasztalni, látni, fürdeni a szépben,
hogy reggelre frissen, új csatára várva,
helyet foglaljon az ember szívében.

Tibet a célpont, a tisztaság méhe,
ha szenved, megtisztulni idejár a lélek,
mert oly lágyan, békésen átölel,
mint az esti csendben halkán kúszó gregorián ének.

Szentjánosbogarak izzó csipkeszárnyon,
úgy világít mind, a mirhaillatú lélek,
feltöltődve máris újra útnak indul,

mint ezernyi mézédés búcsúja az éjnek.
Tárd ki hát a lelked, adj a jónak helyet,
mert a lélek mindig tudja, mi az, mi jó Neked.